

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Испания), постъпило на
31 декември 2019 г. — Servicio Aragones de la Salud/LB

(Дело C-942/19)

(2020/C 103/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Servicio Aragones de la Salud

Ответник: LB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и приложено към Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че възникващото при заемане на нова длъжност в публичния сектор право на признаване на определен административен статут във връзка с длъжността — също в публичния сектор — заемана до този момент, представлява *условие на наемане на работа*, по отношение на което не може да има различно третиране на работниците на постоянни и на временни договори?
- 2) Трябва ли клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и приложено към Директива 1999/70/ЕО, да се тълкува в смисъл, че оправдаването с обективни причини на различно третиране на работниците на постоянни и на временни договори обхваща целта да се избегнат съществени вреди и значително разстройство във функционирането на съответната здравна служба поради нестабилност на щата в толкова чувствителна област, каквато е предоставянето на здравни услуги в рамките на конституционното право на защита на здравето, така че тази цел да може да послужи като основание за отказ да се признае определен вид отпуск на лицата, които получават ново временно назначение, но не и на тези, които получават ново постоянно назначение?
- 3) Допуска ли клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и приложено към Директива 1999/70/ЕО, разпоредба като съдържащата се в член 15 от Кралски декрет 365/1995, съгласно която заемането на длъжност като временно назначен служител или на длъжност по срочен трудов договор не дава право на отпуск за заемане на длъжност в публичния сектор, при положение че такова право се признава с оглед на заемането на постоянна длъжност в публичния сектор и че този отпуск е по-благоприятен за служителя в публичната администрация от алтернативните видове административен статут, които трябва да поиска, за да може да заеме новата длъжност, на която е назначен?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129)

Преюдициално запитване от Višje sodišče v Ljubljani (Словения), постъпило на 20 януари 2020 г. —
ALPINE BAU GMBH, Salzburg — Дъщерно дружество Celje — в несъстоятелност

(Дело C-25/20)

(2020/C 103/20)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Višje sodišče v Ljubljani